

KOVÁCS ISTVÁN

Töredék az árvaságról

*Imádkozni nagymamám tanított
befektetve „a testi koporsóba”.
Féltem. Ő halt meg. S mindazok, kiket
Családi képén láttam egy csokorban.*

*Reméltem, hogy nincs közöttük anyám...
A hasadt tükör áttetszett a leplen –
Összetörtem, hogy ne lássam meg őt,
Kit félelmemben önzőn megszerettem.*

*Féltem, mi lesz, ha ő is eltűnik,
Mint annyian, kik értem lehajoltak.
Mondják, őket is elnyelte a köd...
Így édesgetnek magukhoz a holtak.*

augusztusi bódulat délibábja a verssorok rendjének bármely változatában

*el-elbóbiskolva
annyi virág vesz körül
mintha ravatalon feküdnék
kerge illatok között
tudom hogy élek
talán
lám-lám
talán
tudom hogy élek
kerge illatok között
mintha ravatalon feküdnék
annyi virág vesz körül
el-elbóbiskolva*

a verssorok rendjének bármely változatában augusztusi bódulat délibábja